

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 83/14
מיום רביעי, ט' בסיון תשע"ח, 23.05.2018

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל מישיבת מליאת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 83/14

מיום רביעי, ט' בסיון תשע"ח, 23.05.2017

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - מר פאלי כהן
4. חבר מועצת עיר - מר שחר סימנה
5. חבר מועצת העיר - מר יצחק מוסאי
6. חבר מועצת העיר - מר יניב עמרני
7. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן
8. חבר מועצת העיר - מר אליהו מזוז
9. חברת מועצת העיר - גב' רונית ארנפרוינד-כהן
10. חבר מועצת עיר - מר מאיר בן הרוש

חסרים:

11. סגן ראש העיר - מר משה חזות
12. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
13. חבר מועצת העיר - עו"ד עדי ינקילביץ
14. חבר מועצת העיר - מר חובב אשרף
15. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה - דוד שטרית
2. מהנדס העיר - קובי נעים
3. גזברית העירייה - תמר קופר
4. מנהל רשת המתנ"סים - אלי אלוש
5. עו"ד איתן בראש - לשכה משפטית
6. דובר העירייה - אריאל הלר
7. עוזר ראש העיר - מנחם שושן
8. מזכירות העירייה - יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. בקשת חברי האופוזיציה לזימון ישיבה שלא מן המניין במכתבם מיום 9/5/18.

מוצע:

- א. לאור הליקויים החוזרים ונישנים בתחום הבניה, יוקם צוות שיבחן את לקחי העבר ויכתוב דוח שיוצג בפני מליאת הוועדה לתכנון ובניה של העיר, עד חודש אוגוסט 2018.
- ב. מוצע כי שעות הפעילות בקייטנות יהיו מ-7:30 עד 16:30
- ג. מוצע כי התמחור יקח בחשבון את מצוקת גובה יוקר המחיה למשפחות צעירות בכלל ולחד הוריות/ים בפרטי.
- ד. מוצע כי בביה"ס באלון והאורן, בהמשך לאיחוד, תבנה מערכת לימודים אשר תאפשר לתלמידות/ים לקחת שני מקצועות מדעים, כמו פיסיקה+כימיה ברמה גבוהה וכן לא תבוטל כיתת מופ"ת.

1. בקשת חברי האופוזיציה לזימון ישיבה שלא מן המניין במכתבם מיום 9/5/18.

צבי גוב-ארי: חברים, אני פותח את הישיבה שלא מן המניין. סליחה, בן הרוש. מאיר בן הרוש.

מאיר בן הרוש: בן הרוש עם ה', לא עם א'.

צבי גוב-ארי: בן הרוש, עם ה'. אתה חתום פה על מכתב שמבקש ממני לקיים ישיבה שלא מן המניין, אז תן בבקשה כבוד לחתימה שלך. אני פותח את הישיבה שלא מן המניין ואני מבקש כך. יוצג הרקע לישיבה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי.

צבי גוב-ארי: יוצגו שניים או שלושה, יש פה שתי בקשות או שלוש בקשות. אחרי זה נעבור להצבעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, יש לנו, טוב, בואו נעשה על זה איזשהו דיבור. לא איזשהו. זימון ישיבה שלא מן המניין. אני מדברת בשם חמישה חברי מועצת העיר, אלי מזוז, שחר סימנה, מאיר בן הרוש, עדי ינקילביץ שבחוץ לארץ, ואני גם חתומה על המסמך הזה. חברי מועצת העיר החתומים מטה מתכבדים לפנות אליך בהתאם להוראת סעיף 9(א) לתוספת השנייה לפקודת העיריות. הרקע, יש כאן ארבעה נושאים ומה שאנחנו מבקשים זה לדון בארבעת הנושאים. לכל נושא תהיה כאן הצעה. יש לנו הצעה להחלטה, אחרי הדיון. הנושא הראשון: בשנה האחרונה עולים ונחשפים דוגמאות רבות של תכנון לקוי של בנייה, רחובות ושל חניות, עובדה שהביאה לשינויים לא מעטים לאחר תחילת הביצוע, וזה במקרה הטוב, ויש גם לאחר סיום פרק משמעותי בתהליך. הדוגמאות שאנחנו מדברים עליהם רק מהזמן האחרון זה שדרות דואני, היה דיון על רחוב הסירה, יש לא מזמן גם כן, אני העליתי בביה"ס לאומנויות,

צבי גוב-ארי: מה בביה"ס לאומנויות?

רונית ארנפרוינד-כהן: בביה"ס לאומנויות יש קיר עם אריחים שנפל ונחסם חלק מחצר המשחקים, ועדיין אני מבינה שלא תקין. מעבר לזה שגם בביה"ס לאומנויות, שזה לא ליקוי בנייה, אבל זה ליקוי תכנון, לא סיימו את הגג האקוסטי, והתשובה היתה -

צבי גוב-ארי: זה לא גג אקוסטי, זה גג דקורטיבי.

רונית ארנפרוינד-כהן: דקורטיבי, נכון. הגג הדקורטיבי. והתשובה היתה 'מחוסר תקציב'. אז איך זה יכול להיות דבר כזה? בנושא של החניות, כאן, גם ברחוב דואני, אחרי שעשו שלב מאוד משמעותי, הרסו והביאו לכאן עוד מודדים ועוד פעם, אני חייבת לבוא ולומר בציטוט, בלי להגיד שמות, חברי יוסיפו אחר כך לנושא הזה כל דבר, שכל בעלי החנויות כאן, שאני לא ספרתי אותם, אבל לדעתי יש כאן איזה, כולל הבנק, לפחות 30, 40

חנויות, סופר פארם וכזה. הם באו ואמרו 'בסדר, בסוף יעשו לנו עוד כמה חניות, אבל בואי', אמרו לי 'בואי גברתי, תספרי כמה חנויות יש ב-G וכמה חניות בשביל זה יש, וכמה חנויות לנו יש, כולל הבנק, כולל זה שיש כאן את טרם וכולל זה שיש כאן את העירייה, אין לנו חנייה. אין חנייה, גם אם ישקמו כאן את כל המקום הזה, התוצאה שאף אחד לא יבוא, כי אף אחד לא יחנה כאן'. אז אנחנו באים ואומרים שיש כאן משהו בתכנון לקוי. לפני שנעלה את הרעיון שלנו להצעה, אז אני קוראת לחברים שלי להוסיף התייחסות לעניין הזה.

צבי גוב-ארי: יש פה מישהו שרוצה להוסיף?

צבי גוב-ארי: אני עכשיו עובר להצגת תכנון, איך אנחנו עושים תכנון וכל היתר. להשוות את מתחם G לשדרות דואני, שמוגבלת מבחינת יכולת פיתוח, ולומר חוסר תכנון, זה לנסות לתקוף בכל מקרה. זה בסדר, זה סוג של הגינות בספק שאני חווה בשבועיים האחרונים. גם פרסומים וכל היתר. לא הגבתי על פרסומים עד היום. אבל יהיו תגובות בהמשך. מה שאני רוצה לומר, שדרות דואני, שדרות עלובות שהיה צריך לתת להם פרצוף אחר.

אלי מזוז: מה זה? לא הבנתי.

צבי גוב-ארי: שדרות עלובות שצריך לתת להם פרצוף אחר. עכשיו, מה צריך לעשות מבחינה תנועתית יותר מאוחר? לקבוע שחונים עד חצי שעה ללא תשלום. מחצי שעה ומעלה ישלמו לבעלי החנויות. ואז יהיה גם מסחר. מה קורה היום? בעלי החנויות מחנים את הרכב, ואז אנשים לא יכולים להחנות ולבוא לקניות. בעל חנות לא צריך להגיע לשם עם רכבו ולתפוס חנייה לכל היום.

רונית ארנפרוינד-כהן: למה לא?

צבי גוב-ארי: אותו הדבר –

פאלי כהן: עדיף שזה יישאר ללקוחות.

צבי גוב-ארי: זאת תוכנית שלי ואני מתכוון לממש אותה. כי אין לי מרתפי חנייה שם. אין מרתפי חנייה שם. ואי אפשר להקים ברחוב דואני את מה שעשינו ב-G, כאשר השטח היה פתוח. אפשר היה לחפור ולעשות כל דבר. אבל היות ומדובר על ליקויים בתכנון, ומאחר ומדברים על כך שנפלו אריחים בבית ספר לאומנויות, ככשל תכנוני, ובכן אני מבקש להבחין בין כשל תכנוני לבין ביצוע לקוי של הקבלן. אנחנו לא מתקנים את האריחים הללו היום, מפני שתבענו את הקבלן. יכול להיות שנתקן ונבקש את הכסף יותר מאוחר, אבל זו הסיבה. הקבלן ביצע עבודה לא טובה. נפלו מאחור כמה אריחים, אבל במקום אחר. עכשיו, הסיפור של הכיסוי הדקורטיבי. הוצג פה תכנון. אני אישרתי את התכנון, בלי הכיסוי הדקורטיבי למעלה. מפני שזה שמישהו מסתכל בקומה חמישית, שישית ואומר על הגג יש חתיכות קרש, מתחיל לבלבל את המוח, זה בסדר. אבל לשלם בשביל הכיסוי הדקורטיבי הזה, כאשר אני לא משתמש בו, חבל לי על הכסף. כשאחליט שיש לי כסף לבזבז על כיסוי דקורטיבי, אעשה את זה. עכשיו בבקשה, אתה עכשיו מסביר מה זה תכנון.

קובי נעים: טוב, למעשה אנחנו יכולים לראות שלושה תהליכים עיקריים. אחד זה הכנת פרוגרמה, עם תיאור חלופות. תכנון ראשוני, הצגת החלופות. ותכנון מפורט. למעשה שלב א', שאנחנו עושים, אנחנו קובעים את מה שנקרא את הפרוגרמה לכל פרויקט

שאנחנו רוצים. אם זה בית ספר, כמות יחידות הכיתות. אם זה פארק, אז מה המתקנים ולמעשה מה השימושים. הדבר הזה פה פתוח לכולם. כל אחד, כשאני מדבר על צוותי סיעור מוחות, זה לא רק שיושבים במחשכים לא יודע, מהנדס העיר ועוד מישהו. אלא אנחנו מושיבים פה את כל האנשים. אני היום נוהג במה שנקרא שולחן עגול. יש את אגף שפ"ע, יש את הגינון, יש את מערכות התב"ע, כל הנציגים של הרשות אומרים מה היו רוצים. כל הדברים שהם היו רוצים לראות. והדברים האלה מגיעים לפרוגרמה. יש מתכנן. המתכנן מייצר למעשה איזשהם עלויות ואומדנים ראשוניים. הדבר הראשון ואבן הבסיס שלנו זה התקציב. בכל פרויקט מניחים תקציב והוא נקבע מראש. והדבר הזה אומר לנו כמה אנחנו צריכים להתכנס. ואחרי שאנחנו רואים את העלויות של כל אחד מהשימושים, אנחנו מקצצים או מוסיפים שימושים או פעילויות לפי התקציב שיש לנו.

אחרי שאנחנו קובעים את הפרוגרמה, אנחנו עושים תכנון מפורט, מקבעים את הפרוגרמה. עושים תכנון ראשוני, מביאים את הדבר הזה לדין שכולל בתוכו, כמו שאמרתי, בשולחן הזה ראש העיר, אגף הנדסה, אגף שפ"ע, גינון וכו'. פיתוח כל הגורמים ומציגים להם את הפרויקט. הפרויקט מקבל את האישור שלו ולמעשה מתחיל תכנון מפורט. אחרי התכנון המפורט אנחנו מתחילים להוציא מכרז ואנחנו מבצעים את הפרויקט.

אנחנו תמיד מכניסים לנו סדר גודל של בלתי צפוי מראש של כ-10%. אנחנו יודעים שתמיד ישנם אלמנטים שאנחנו לא יודעים אותם. נצטרך לתקן אותם באמצע. אנחנו מכניסים במה שנקרא, במסגרת התקציב שלנו, סדר גודל של 10% בלתי צפוי מראש. אנחנו עובדים בפרויקטים באמת בסדרי גודל עצומים.

צבי גוב-ארי: בלתי צפוי מראש יכול להיות גם עליית מחירים,

קובי נעים: נכון,

צבי גוב-ארי: ושוני במחירים במכרז.

קובי נעים: אז אנחנו משאירים לנו כל מיני דברים. תשתיות, מוקשים בתשתיות שאנחנו לא יודעים, כל מיני אלמנטים שקורים תוך כדי תכנון. ולמעשה ככה אנחנו מבצעים את הפרויקט שלנו. אלו פרויקטים שאנחנו יכולים לומר עליהם, זה סדרי גדלים כמו למשל שכונה חדשה שאנחנו בונים אותה עכשיו, נאות שמיר, פארק השרון, שדרות דואני, קרית הספורט, הכיכרות שאנחנו עושים. מה יהיה בתוך הכיכרות. כל אחד מהפרויקטים האלה מוצג, ואנחנו גם עושים דיון שבועי. כל שבוע יש דיווח לכולם, כולם שומעים את המצב של כל אחד מהפרויקטים, הערות של כולם ואנחנו מתקדמים ככה. אנחנו מפרים אחד את השני, יודעים את כל מה שקורה בעיר. כל אחד כמובן גם, עופר תורג'מן באגף שלו מעדכן את כולם.

צבי גוב-ארי: כל שבוע מתקיים דיון כאן בנושא הפרויקטים.

קובי נעים: כל שבוע, ואנחנו מעדכנים את ראש העיר. יש דוח סטטוס שאני מייצר. מופץ לכל אחד. אנחנו ממש נותנים לוחות זמנים לכל דבר. הדבר הזה, כמו כל דבר אחר, יש בו שינויים מדי פעם. כמו שהסברתי קודם, יש מה שנקרא ניהול פרויקט בדרך כלל קבוע. יש שינויים מזעריים, פה ושם אנחנו שומעים, אנחנו רואים, אנחנו ערים. יש דברים שלא צפינו אותם מראש. אנחנו לא חכמים שיודעים את הכל. התכנון הוא תכנון אגילי. אם יש שינוי וצריך לשנות אנחנו עושים שינוי. אבל אנחנו יודעים מראש את מסגרות התקציב שלנו. אנחנו כמעט ולא חורגים מהם. אנחנו יודעים די מראש. אנחנו עובדים היום בשיטת מכרזים של אחוזי הנחה ממחיר קבוע, ממחירונים קבועים. יש לנו בקרה, שהיא

מעבר למה שאנחנו היינו רוצים, אבל אנחנו עובדים איתם בצורה צמודה. לכל תקציב שלנו יש בקרה גם של רמ"י. ואנחנו ברוך השם יש לנו תקציב, אנחנו עובדים איתו. אנחנו עושים, לא רוצה להגיד מאות, אני חושב שכן מאות, מאות מיליוני שקלים בשנת 2018. שכונה חדשה, פארקים, כיכרות. אנחנו עובדים במה שנקרא, במקום לעבוד 12 חודשים בשנה אנחנו עושים את העבודה של 12 חודשים ב-12 שבועות. לגבי הטענות של מה שדיברו פה והליקויים, לכאורה, של עבודות תכנון, לגבי הנושא של הקיר, הגג הדקורטיבי,

דוד שטרית: זה אולי מיותר לציין, אבל כל תכנון מלווה בכל היועצים האפשריים. יועצים מהשורה הראשונה. אם זה תשתיות, יועץ בטיחות, יועץ קרקע, אדריכל נוף. ואם צריך מים, ביוב, חשמל, כל מה ש, אותו דבר, כל היועצים מהשורה הראשונה. וזה חלק מהתכנון.

קובי נעים: בתכנון בית ספר אני יכול למנות: יש אדריכל, יש אדריכל נוף, יש יועץ בטיחות, יועץ נגישות, יועץ מים וביוב, יועץ חשמל, יועץ קונסטרוקציה, יועץ אקוסטי, יש לא מעט יועצים, כדי להוציא פרויקט שהוא איכותי. ברוך השם, דרך אגב, אנחנו גם בעיני שיאני הביצוע. אנחנו בונים בית ספר בשמונה חודשים, במה שנקרא לחץ חזק מאוד. אנחנו עובדים לפעמים ביותר משתי משמרות.

לגבי ליקויי התכנון שלכאורה הוצגו פה, אנחנו לא חושבים שהם ליקויים. יש את התקרה הדקורטיבית הזאת של בית ספר לאומנויות. סליחה, ברשותך. אנחנו בחלק מהציורים שהראה המתכנן בתחילת הפרויקט היה מה שנקרא כיסוי דקורטיבי. אבל אני קורא לזה ציור. הדבר הזה לא אושר מעולם לביצוע. לא נכנס לכתב הכמויות ואין לנו מספיק כסף לבזבז בשביל הדבר הזה. גם ככה אנחנו משלמים כ-30% יותר מהתקציב שאנחנו מקבלים, על מנת ליצור מבנים איכותיים ובעלי מפרט טכני גבוה הרבה יותר ממה שמשרד החינוך נותן. זה מתקציב של קרנות הפיתוח ומקורות עצמיים של הרשות.

לגבי הנושא של נפילת אריחים בבית הספר, הזכיר ראש העיר את הדבר הזה. גם אם יש דברים שהם בטיחותיים ומתוקנים, אבל אנחנו נמצאים בהליך של תביעה מול הקבלן, אם יש דבר כל הדברים האלה הוא יצטרך לשלם עבור איכות ביצוע נמוכה.

לגבי הנושא של עבודות פיתוח במרכז המסחרי בשדרות דואני. בשדרות דואני אנחנו עושים בתוך המסגרת הקיימת. צריך לזכור, אין לנו קרקע בתולית, אפשר לעשות מה שרוצים. יש לנו מדיניות שאנחנו בדרך כלל משתדלים לשמור על הקיים. במקרה הספציפי הזה היה לנו מה שנקרא איזון בין עקירת עצים לבין מציאת חנייה. אנחנו תכננו לשים את החניות בין העצים, כאשר ההנחיה בראש ובראשונה היתה גם לא לעקור עצים. זה דבר שאנחנו, בתור מדיניות, לא רוצים לעשות אותה. בסופו של יום הוחלט לפרק מספר עצים, על מנת ליצור יותר חניות. הדבר הזה תמיד, מה שנקרא, איזון בין אינטרסים שיש בתוך הליך תכנוני. הדבר הזה והעבודה שנעשתה היא לא מוסיפה ולו יום אחד ללוחות הזמנים שם הפרויקט. ב-18.7, בעזרת השם, הפרויקט הזה יהיה גמור. לוחות הזמנים לא השתנו כתוצאה מהדבר הזה. וכמו שאמרתי, בכל דבר, אפילו בלכתוב מכתב או להוציא המלצה, יש בלתי צפוי מראש. ובמקרים שלנו, של הנדסה אזרחית, דברים כאלה קורים. מתכננים, זה חלק מהביצוע. ואני חושב שהעבודה שנעשתה ומה שיקרה בסוף בשדרות דואני זה מתיחת פנים שתביא, כל המטרה היא לדאוג לזה, או לפחות ליצור מצב שאנשים יחזרו ויהפכו את המרכז המסחרי של דואני למרכז המרכזי. הוא מקום נגיש מאוד. מתיחת הפנים שתיעשה שם והשינוי של נתיבי התנועה, שבכל אחד מהצירים יהיו שני צירי תנועה וחנייה. הדבר הזה הפוך בצורה משמעותית את הפרויקט ואת האזור למקום אטרקטיבי שיתחרה באחרים.

צבי גוב-ארי: אני מבקש מילה אחת להוסיף לדואני. קראתי ביקורות על

העניין. בין היתר,

רונית ארנפרוינד-כהן: מה קראת?

צבי גוב-ארי: ביקורות. בין היתר צוין שהרסו מה שהרסו והעלימו את החומר, שלא יראו. העלימו אותו מהשפה. ובמקום להתחיל מיד לרצף, עכשיו צריך להמשיך לעבוד וכו'. ובכן, גם היום -

מאיר בן הרוש: מי כתב את זה, אבל, צביקה?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני.

קובי נעים: אני אסביר. כדי לעשות את מה שצריך לעשות,

צבי גוב-ארי: סליחה רגע. סליחה. מי שלא מבין, יכול היה להגיד שבגלל הזזת אבני שפה הריצוף מתעכב. עד היום עובדים על הריצוף. כי יש פה עניין של יצירת תשתית, על מנת שמכוניות יוכלו לנסוע שם. רק אתמול הבניין הזה רעד כי הפעילו מכש של 110 טון. זה תהליך. זה לא 'הורידו אבני שפה, הסתירו שלא יראו את הכשל התכנוני'. חברים, תהיו רציניים. מפני שהאיש הזה מאוד רציני. והוא לא יהיה מוכן יותר לשום פגיעה מהסוג הזה, ואני מכריז על זה פעם נוספת. שום פגיעה מהסוג הזה. תהיה תגובה רחבה בעיתונות ובכל מקום. מי שטען יחטוף באבי אביו. יש גבול, לכל הרוחות. אני לא מטרת דמות. אני בא לשרת את הציבור. ואם את לא יודעת, תרימי בבקשה טלפון ותשאלי למה הסירו. תקבלי תשובה. לא הסתירו את הזה, מה, אני גן ילדים? 'הסתירו את אבני השפה שלא יראו'. איך אתם לא מתביישים? בושה וחרפה. בושה וחרפה. תראו מה שאתם עושים. אני יושב בלילה אתכם היום, עם זמן מאוד יקר, בשביל לדון בבולשיט! מפני שמה שאתם עושים זה לחפור מתחת לאדמה ואין לכם עילה לעניין הזה. תשאלו, תרימו טלפון, תקבלו הסבר. 'שיבה לא מהמניין כי יש לנו את הכוח להזמין ישיבה'. שאפו, אבל תעלו בבקשה דברים רציניים. אל תתחילו לפרסם לי בעיתונות ליקויי תכנון, תכנון לא עובד, פה שם. נפלו אריחים, ליקויי תכנון. על מה אתם מדברים? חברים, אנחנו חיים כבר, חלק מכם 15 שנה. אי אפשר יותר לשחק את המשחק הזה. לי אין סבלנות לזה. ואת יודעת למה? מפני שאני נאלץ לרוץ עוד פעם. מפני שרצו אחרי במשך חודשיים בשביל להמשיך. אני עמדתי להודיע ביום שלישי לעובדי העירייה שאני כאן מפסיק. אוקיי? אז בבקשה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני, מאיר, שנייה.

צבי גוב-ארי: ומה שאני מבקש שתביני, רונית. אני אומר את זה כאן קבל עם ועדה. אינני אלוהים. אני לא סולח ולא מוחל מעכשיו. ביום שמשהו יופיע שלא כהלכה, וינסו להצביע על כשל שאיננו קיים, תהיה תגובה מאוד מאוד רחבה. מאוד מאוד רחבה לכל העולם. ואז אנשים לא יוכלו ללכת זקופים. אי אפשר להתפאר בידע תכנוני, כשל תכנוני, כשל תכנוני. מהו הכשל התכנוני פה? אני החלטתי בבקשה להגדיל את מספר החניות וויתרתי על העיקרון שלא עוקרים עצים. אז זה לקח שלוש שעות לסלק את אבני השפה ולהמשיך הלאה. זה הסיפור.

אלי מזוז: מה עושים באמת עם העצים?

צבי גוב-ארי: כשל תכנוני? נפלו אריחים, כשל תכנוני? מישהו מכם

השתגעו? תראו על מה חתמתם. לפחות יושר אינטלקטואלי שלכם. תבדקו בבקשה על מה אתם חותמים.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אני רוצה להגיד לך,

צבי גוב-ארי: אני כועס באמת, שלא יהיו אי הבנות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני רוצה להתייחס למה שאמרת עכשיו ובאמת להתייחס ממקום שאני מוקירה, מעריכה את כל מה שעשית ועשית דברים גדולים. ושירתת אותנו 20 שנה. מה שלא שיתפתי איתך פעולה כי חשבתי אחרת, עדיין חלקו היה זכותך. אבל יש אחרי 20 שנה, צביקה, יש מקום לבוא ולהגיד 'די'. יש מקום לבוא ולהגיד -

צבי גוב-ארי: אין לי מחליף מביניכם.

רונית ארנפרוינד-כהן: עם כל ההערכה, אני חושבת שעשית טעות שהקשבת לאנשים מתוך אינטרסים פוליטיים, ואולי כלכליים. חבל, חבל, צביקה.

צבי גוב-ארי: לא אני האיש. יש רק, אחרי 20 שנה, גם אחרי 20 שנה לא השכלת להבין -

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אתה היום יכול לגמור ולסיים -

פאלי כהן: אין לו מחליף אבל. אין לו מחליף. אין מחליף ביבנה, מה לעשות?

רונית ארנפרוינד-כהן: אין מחליף? אני לא מכירה דבר כזה.

פאלי כהן: ראש עיר שכל העיר רוצה אותו. כל העיר רוצה אותו.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא מכירה דבר כזה.

פאלי כהן: תבדקי. את יודעת מה שקורה בעיר. את שומעת את הדברים,

רונית ארנפרוינד-כהן: וחבל. חבל. אני לא מבינה מה קרה -

פאלי כהן: מה זה קרה? לא קרה כלום. כי ביקשו ממנו.

רונית ארנפרוינד-כהן: אם חשבת חודשיים, מה קרה ביומיים האלו, שלושה, ארבעה, ששינית את דעתך? באמת חבל. מתוך הערכה גדולה. 20 שנה עשית הרבה דברים יפים.

צבי גוב-ארי: רונית, אם הנושאים האלה שעולים כאן הם כתוצאה מזה שאני החלטתי להמשיך,

עו"ד מאיר דהן: זו דמוקרטיה, ... ציבור. הם יצביעו.

רונית ארנפרוינד-כהן: הדמוקרטיה בסדר. אתה גם שמעת את ההודעה שלו?

שלפרק זמן מסוים. מה, הוא מתכוון –

- פאלי כהן:** מה זה קשור עכשיו לנושא הזה? כל מה שהעליתם?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה קשור למה ש, תשמע,
- פאלי כהן:** כן, מה זה קשור שאת אומרת לו 'אתה צריך ללכת', מה זה קשור? 'היית צריך להתפטר', מה זה קשור למה שיש כאן?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא אמרתי שהוא צריך להתפטר. נהפוך הוא. אני חושבת שצריך לכבד אותו על מה שהוא עשה.
- פאלי כהן:** יופי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** והוא עשה הרבה דברים טובים.
- פאלי כהן:** את ממליצה לתושבים ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** חבל שאתם, או מי מכם, אז חבל, לא עשיתם (מדברים ביחד)
- פאלי כהן:** אני שומע רחשי ציבור,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא עשיתם לו שירות טוב, וגם לא עשיתם שירות טוב לעיר.
- פאלי כהן:** מה זה קשור? אז מה עדיף?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה עדיף?
- פאלי כהן:** כן, שיהיה פה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בחירה דמוקרטית של מועמד חדש.
- פאלי כהן:** זה לא דמוקרטי שכל הציבור רוצה אותו?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה ראית גם את ההודעה שלו?
- פאלי כהן:** לא ראיתי שום דבר ולא רוצה לראות שום דבר. אני שומע את הציבור (מדברים ביחד)
- רונית ארנפרוינד-כהן:** 'אני בא לפרק זמן מסוים'. מה זה? מכתב של בחירות?
- פאלי כהן:** מה זה קשור לבחירות?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יש כאן בחירות? ואחר כך יהיה ממלא מקום? ואז עוד פעם בחירות?

- צבי גוב-ארי:** בואי נקרא מה ... בואי נקרא מה ש,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתם עושים נזק גם לעבודתו וגם למה שהוא עשה וגם לציבור.
- עו"ד מאיר דהן:** הציבור בוחר בו. יבחר בו בסופו של דבר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני חושבת שהציבור ...
- פאלי כהן:** זו ישיבה שלא מן המניין, בקשה מראש העיר לעזוב.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, לא. ישיבה שלא מן המניין, יש לנו נושאים. אבל כשראש העיר בא ומעלה עכשיו את הדברים האלו,
- פאלי כהן:** איזה נושאים? זה נושא?
- עו"ד מאיר דהן:** למה? למה הוא צריך לעזוב?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** למה? כי 20 שנה זה די.
- פאלי כהן:** מתפקד כמו שעון, ...
- ד"ר אהוד ויצמן:** את קובעת ש-20 שנה זה די?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא קובעת. יש איזשהו היגיון ויש ליקויים שמצטברים כאן.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אבל אם הציבור רוצה אותו, אז הוא רוצה אותו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** קבלת החלטות, הזלזולים שקורים כאן,
- פאלי כהן:** יש עוד חמישה חודשים בחירות. אם הציבור יחשוב כמוך, אז יצביע ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בסדר, אז אני אומרת גם מה שאני רוצה עכשיו, וגם הוא אמר מה שהוא רוצה עכשיו.
- פאלי כהן:** לא קשור לשולחן הזה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני חושבת שאתם עשיתם לו נזק. נזק.
- פאלי כהן:** בושה וחרפה. בושה וחרפה.
- עו"ד מאיר דהן:** אני אגיד לך, יכול להיות שעשינו לו נזק באופן אישי. (מדברים ביחד)
- רונית ארנפרוינד-כהן:** עשיתם גם נזק לציבור.

- עו"ד מאיר דהן:** לא, לציבור לא עשינו נזק.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כן.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אנחנו עשינו טוב ליבנה,
- עו"ד מאיר דהן:** עשינו נזק לו, לא לציבור ביבנה. לציבור ביבנה עשינו טוב. שהפעלנו עליו לחצים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה גוב ארי יודע בדיוק למה הוא רצה להודיע שהוא הולך. ואתם שיגעתם אותו.
- ד"ר אהוד ויצמן:** עכשיו היא חוקרת לב ונפש.
- פאלי כהן:** הוא רצה, כי הוא פחד שאת תקחי אותו. הוא אמר 'אני לא יודע',
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא אמרתי,
- פאלי כהן:** לא, כי הוא פחד. אני, אני .. שהוא אמר זה המצב בינך לבינו זה 49 – 51, אז הוא פחד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תשמע, תשמע,
- דוד שטרית:** די, מספיק כבר עם השטויות -
- פאלי כהן:** רונית, קצת חוש הומור.
- עו"ד מאיר דהן:** הם לא ייכנסו למועצת העיר בכלל.
- צבי גוב-ארי:** אתם יודעים כמה זמן קיימת כרמיאל?
- פאלי כהן:** עד 120 תמשיך.
- צבי גוב-ארי:** את יודעת כמה זמן קיימת כרמיאל?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה,
- צבי גוב-ארי:** דקה. את יודעת כמה זמן?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני באמת, יש לנו היסטוריה ארוכה. וההיסטוריה הארוכה התחילה ממקום מאוד מאוד מוערך. בדרך אני גם מעריכה אותך.
- צבי גוב-ארי:** תראי מה שאת עושה. רונית, גררת, גררת את האנשים האלה אחרך, כמו עיזים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני חושבת שאתה עושה טעות שחזרת בך. היית צריך ללכת עם ההחלטה שלך שאתה החלטת.

צבי גוב-ארי: זה לא הנושא של הדיון. גררת אנשים,

עו"ד מאיר דהן: זה אבוד, רונית. הוא כבר החליט שהוא נשאר.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני, תראה,

צבי גוב-ארי: גררת אנשים,

רונית ארנפרוינד-כהן: הוא מזלזל ... הוא טוב בלזלזל, אז הוא יכול גם -

צבי גוב-ארי: גררת אנשים פה, גררת אותם, מפני שהלכו אחריך,

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא גוררת אף אחד.

צבי גוב-ארי: סליחה, כולם נגררו. מפני שמישהו יודע שכל האי תכנון הזה היה נפילת אריחים? זה התכנון?

רונית ארנפרוינד-כהן: עם כל הכבוד לי, ואני ... את זה במידה מסוימת ... התכנון, למשל דואני.

צבי גוב-ארי: נו, מה?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני עוד לא קיבלתי הסבר איך זה שאתם יושבים כאן,

צבי גוב-ארי: נו, מה? נו, מה?

רונית ארנפרוינד-כהן: ודוד שטרית, שהיה מהנדס המון שנים, והמהנדס הנוכחי דיבר על המון יועצים ושולחן עגול ו, ו, ו, למרות כל ההמון יועצים והתכנון ושולחן עגול, מתכננים כאן את דואני. ידעו שרוצים עצים ואחרי פתאום, מה קרה? אחרי כל התכנונים וכזה, פתאום 'אה, רגע, עצים? לא, אולי לא. בוא נהרוס את הכל',

צבי גוב-ארי: חזרתי לגן הילדים. ובכן, אני אסביר.

רונית ארנפרוינד-כהן: 'ונביא מודדים'. למחרת בבוקר היו כאן מודדים, שברו את כל אבני השפה. אחרי צהריים הביאו עוד אבני שפה. זה תכנון?

צבי גוב-ארי: טוב, אוקיי.

דוד שטרית: זה תכנון, כן. תכנון מדויק.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה לא תכנון.

- דוד שטרית:** ואני גאה בתכנון הזה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה לא תכנון.
- דוד שטרית:** אני גאה בתכנון הזה, למרות שאני לא -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה עלה לנו התכנון הזה?
- דוד שטרית:** התכנון הזה לא עלה לך, השינוי שקל אחד. לא עלה לך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ולמה? האריחים? קיבלת את זה,
- דוד שטרית:** איזה אריחים? על מה את מדברת? איזה אריחים?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הפירוק?
- דוד שטרית:** פירוק כמה אבני שפה, עשר אבני שפה, בשביל להוריד, במקום לעקור את כל העצים. את יודעת כמה היה עולה לך לעקור עצים ולהביא עצים גדולים?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז מה קרה? אז מה קרה -
- דוד שטרית:** ומערכת השקייה? השארנו, גם עכשיו השארנו את העצים. הורדנו עץ אחד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה קרה ...
- צבי גוב-ארי:** ... להצביע על הכל. (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** חברים, אין הוכחה אחת -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני יכולה להיות גאה, יש לי ליקוי, מתקנים. אבל זה חוזר על עצמו.
- צבי גוב-ארי:** רק דקה! חברים, עזבו. אני לא מתעסק בשטויות. הזיזו כמה אבני שפה, זה חוסר תכנון. אוקיי. ובכן אמרנו, רמה של חנות מכולת? זה מה שקורה.
- פאלי כהן:** טוב, יאללה, נו, מי בעד ...
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש, ... בבקשה את הנושא הבא. הנושא הבא, בבקשה. נתונים על הנושא -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אמרנו שיש הצעה. מבחינתנו יש הצעה.
- צבי גוב-ארי:** את רוצה להצביע?

- רונית ארנפרוינד-כהן:** הצעה על הנושא הזה.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי. דקה. מה ההצעה שלך להצביע? תציעי, בבקשה. מה ההצעה להצבעה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז נעשה, חברים שלי אומרים 'בואו',
- צבי גוב-ארי:** לא, לא, סליחה. נושא נושא.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כל ההצעות.
- צבי גוב-ארי:** מה את מציעה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שתיים,
- דוד שטרית:** מה ההצעה פה אבל?
- פאלי כהן:** היא לא קראה. היא לא קראה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ההצעה היא כי לאור הליקויים החוזרים ונשנים בתחום הבנייה, יוקם צוות שיבחן את לקחי העבר ויכתוב דוח שיוצג בפני מליאת הוועדה לתכנון ובנייה של העיר, עד חודש אוגוסט 2018. זו ההצעה.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד?
- דובר:** מי נגד?
- הצבעה:**
- בעד:** 4 (ה"ה: רונית ארנפרוינד, שחר סימנה, מאיר בן הרוש, אלי מזוז)
- נגד:** 6 (ה"ה: צבי גוב-ארי, אהוד ויצמן, פאלי כהן, יניב עמרני, מאיר דהן, יצחק מוסאי)
- החלטה מס' 1/83/14:**
- הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה להקים צוות שיבחן את לקחי העבר ויכתוב דוח שיוצג בפני מליאת הוועדה לתכנון ובנייה של העיר, עד חודש אוגוסט 2018.
- צבי גוב-ארי:** הלאה. אני מציע שתלכי ישר הלאה.
- עו"ד מאיר דהן:** כמה נקודות יש? שלוש?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שתיים. בחודשים האחרונים נחשפנו להחלטה על איחוד ביה"ס האלון והאורן, מבלי שקיבלנו סקירה והסבר מעמיק. החלטה זו הינה בעלת השפעה משמעותית רחבה לגבי החינוך בעיר. בנוסף נושא הצהרונים והקייטנות בימים בהם נכתב המכתב לפחות, היתה מהומה גדולה. עדיין קיימת אי בהירות, אשר הביאה להחתמת

עצומה של תושבים בדרישה כי יענו לצרכיהם, שהיו ידועים משנים קודמות. חברים שלי, שיצרפו -

ד"ר אהוד ויצמן: אז מה הצעת החלטה?

רונית ארנפרוינד-כהן: ... אם יש דבר. הצעת החלטה: מוצע כי שעות הפעילות בקייטנות יהיו משבע וחצי,

צבי גוב-ארי: רגע, רגע. קודם נגמור על האלון.

***** מר קובי נעים יצא מהשיבה *****

ד"ר אהוד ויצמן: דיברת על האיחוד של האלון ואורן. מה הצעת החלטה?

צבי גוב-ארי: מה ההצעה בהקשר לאלון ואורן?

רונית ארנפרוינד-כהן: מוצע כי ביה"ס האלון והאורן, בהמשך לאיחוד, תיבנה מערכת לימודים אשר תאפשר לתלמידיהם לקחת שני מקצועות כמו פיזיקה וכימיה ברמה הגבוהה, וכן לא תבוטל כיתת מופ"ת.

ד"ר אהוד ויצמן: ניתנה תשובה בשאלתה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זו הצעה.

צבי גוב-ארי: מי בעד? מי נגד?

הצבעה:

בעד: 4 (ה"ה: רונית ארנפרוינד, שחר סימנה, מאיר בן הרוש, אלי מזוז)
נגד: 6 (ה"ה: צבי גוב-ארי, אהוד ויצמן, פאלי כהן, יניב עמרני, מאיר דהן, יצחק מוסאי)

החלטה מס' 2/83/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה כי בהמשך לאיחוד ביה"ס האלון והאורן תיבנה מערכת לימודים אשר תאפשר לתלמידיהם לקחת שני מקצועות כמו פיזיקה וכימיה ברמה הגבוהה, וכן לא תבוטל כיתת מופ"ת. תשובה מפורטת ניתנה בשאלתה שהוגשה בנושא.

צבי גוב-ארי: תודה. הלאה. ההצעה השלישית. רביעית. שלישית, רביעית.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לאור הדברים הללו, אני רוצה רק להזכיר שאת ההצעות האלו, אלי מזוז חתום על זה, שחר סימנה, מאיר בן הרוש, עדי ינקילביץ ואנוכי. זה חשוב שזה יירשם, כי אני כאן לא לבד.

צבי גוב-ארי: טוב, אוקיי.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** אם חברים שלי רוצים להוסיף, בשמחה רבה.
- צבי גוב-ארי:** הלאה, מה ההצעה הבאה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אשר על כן מוצע כי במסגרת הישיבה שלא מן המניין יועלו הנושאים הבאים. בנוסף לנושא של הקייטנות, מוצע כי שעות הפעילות בקייטנות יהיה משבע וחצי עד ארבע וחצי.
- אלי אלוש:** אתה רוצה שנציג את כל -
- דוד שטרית:** לא, לא, לא.
- אלי אלוש:** גם אני התעייפתי. אני מסכים איתך. נו, יש. משבע וחצי עד ארבע וחצי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** זה המצב הקיים?
- אלי אלוש:** כן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה המצב הקיים?
- ד"ר אהוד ויצמן:** אם זה המצב, אז מה ההצעה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בסדר. אם זה המצב הקיים, תבורכו.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אז אין הצעה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יופי, מצוין. נהדר.
- צבי גוב-ארי:** ההצעה הזאת, זה הכל? תודה רבה.
- אלי מזוז:** לי יש משהו קטן להגיד.
- ד"ר אהוד ויצמן:** רגע, סיימנו עם ... ?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רגע, יש לנו עוד הצעה. מוצע כי התמחור ייקח בחשבון בקייטנות, התמחור בקייטנות ייקח בחשבון את מצוקת גובה יוקר המחיייה למשפחות הצעירות בכלל, ולחד הוריות בפרט.
- צבי גוב-ארי:** כמה אנשים משתמשים על הגברת הזאת של החד הוריות?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** גם המצוקה של חד הוריות. אני פספסתי איזשהי -
- צבי גוב-ארי:** כן, יש גברת שמנהלת את העניין. היא מחוברת לשלושה פוליטיקאים.

- אלי אלוש:** דרך אגב, היא יושבה איתי פה ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה יש מצוקה גדולה כולנו יודעים. יוקר המחייה, זה משהו שעשרות צעירים קורסים. חד הוריות קורסות, קורסים הרבה יותר. יש 10% הנחה? אוטומטית?
- צבי גוב-ארי:** לא שלילי. חברים, אתם גם לא קוראים פרסומים, לכל הרוחות. 10% אוטומטית. יש מצב אחר, מגישים מסמכים. כמו שאתם עושים בוועדת הנחות. ומגיעים עד ל-60%. אלא מה? לא רוצים להגיש מסמכים. לא רוצים זה. יש ועדת הנחות מסודרת. שיגישו בקשת הנחה, ידונו בה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הקריטריונים להנחה פורסמו?
- אלי אלוש:** ישנם קריטריונים להנחה. הם לא מפורסמים ברמה של -
- צבי גוב-ארי:** פורסם שאפשר להגיש בקשה. מגישים בקשה -
- אלי אלוש:** יש בקשה. אבל יש מה אנחנו דורשים בבקשה. יש טופס מסודר בבקשה, שאנחנו דורשים שם דברים כמו תלוש משכורת, מספר נפשות, את הסיפור עצמו של המשפחה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לגיטימי לחלוטין.
- אלי אלוש:** כל הדברים שהם -
- צבי גוב-ארי:** ההצעה, הלאה. לא קיימת הצעה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מציעה שזה יפורסם,
- אלי אלוש:** זה מפורסם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אתה אמרת -
- אלי אלוש:** הקריטריונים לא מפורסמים. ועדת הנחות מפורסמת, כולל הגברת הנוכחית שהיתה אתמול אצלי בישיבה. לקחתי את המכתב שלה כשאלתה והיא יושבה ופתאום הופתעה. הראיתי לה גם ככה בדוגמה אקראית, כמה חד הוריות. אנחנו נותנים כחצי מיליון שקל הנחות במהלך השנה ברשת למרכזים קהילתיים, בוועדת הנחה. במקרה יושב פה גם יו"ר ועדת הנחות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אלי, אני מכירה כלל שאומר, בחברה דמוקרטית ובדיון שלנו, לפרסם את הזכויות.
- צבי גוב-ארי:** אמרו לך שזה מפורסם.
- אלי אלוש:** זה מפורסם שיש ועדת הנחות.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אני חושבת שצריך לפרסם מה הקריטריונים, ולקרוא לציבור שיממש את זכויותיו. זה הכל. נורא פשוט.

צבי גוב-ארי: סליחה, תמשיכו ... בסדר, זו חברה דמוקרטית, כמו כל חברה אחרת, עם כל הכבוד. אנחנו לא רוצים, בסופו של דבר, גם לחשוף. אומרים לחד הוריות 'תגישו בקשה להנחה'. אחרי שמגישים מזמינים אותם. אם אין להם ... אז יהיו, בבקשה. תקבלו הנחה. בשביל לא להפיץ את זה לכל העולם.

רונית ארנפרוינד-כהן: למה לא? מימוש זכויות,

צבי גוב-ארי: בשביל לשמור בכל זאת על איזשהי צנעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מבינה.

צבי גוב-ארי: ובכן ככה, תקשיבו דקה.

אלי מזוז: לא הבנתי מה אמרת.

צבי גוב-ארי: דקה, דקה. אני רוצה לציין עוד דבר, וכדאי לדעתי, כולם מתעסקים לי עכשיו בקייטנות. משרד הפנים קבע מהו הגובה המינימאלי או המקסימאלי של הנושא של הקייטנות. הוא קבע. אוקיי. אנחנו הוספנו גם שעה וגם ירדנו מתחת לקביעה של משרד הפנים. אחת הערים היחידות שלא התנגדו למשרד הפנים זו היתה יבנה. יתר הערים,

אלי מזוז: לא הבנתי, לא הבנתי את -

צבי גוב-ארי: יתר הערים התנגדו לכך, כי לא יוכלו לעמוד בגזירה של משרד הפנים. ופה עשינו מעל ומעבר וממשיכים למנף את העניין הזה. ממשיכים למנף. כי זו האווירה. אז תמשיכו לשחק את המשחקים הללו. אני לא רואה בעניין הזה גישה רצינית. לא רואה את העניין, גם הדבר הזה פורסם.

אלי מזוז: התשובה היא פשוטה. חלק מהדברים לא היו ברורים, ולכן זה נפתר. הדברים היו ברורים,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא אנחנו כתבנו עצומה של הורים. ההורים -

אלי אלוש: קודם כל לא היתה עצומה. הגברת ישבה איתי אתמול, ותאמיני לי,

רונית ארנפרוינד-כהן: בסדר, מצוין.

אלי אלוש: היא בסדר גמור. היתה מרוצה. ועד היום, דרך אגב, הגברת עצמה לא הגישה -

מאיר בן הרוש: אלי, אלי, (מדברים ביחד)

רונית ארנפרוינד-כהן: אם זה הגיע לפיתרון, נפלא.

אלי מזוז: היות וענה, ושכחתי להגיד את זה בחמש דקות וזה קשור לחינוך. אני מבקש לא, זו לא החלטה, אני מבקש לשקול, שאתה תשקול להמשך לגבי הנושא שעלה כמה וכמה פעמים, והוא גם עלה בישיבה הקודמת. הנושא של גננות ואישורים של גננות לגבי זה. נושא של תקציב הגנים. בזמנו העליתי את זה. תבדוק את זה. צביקה, תבדוק את זה.

צבי גוב-ארי: הנחה שם -

אלי מזוז: לא הנחה, לא הנחה.

צבי גוב-ארי: לא חשוב, זה אותו כסף.

רונית ארנפרוינד-כהן: לתת לקופה,

אלי מזוז: 350 שקל -

רונית ארנפרוינד-כהן: לתת להם קופה.

צבי גוב-ארי: אני מסיים את הדיון ואליך מילה. כתבת שעדיין לא הוגש לך הנושא של תוכנית אב לחינוך וכו'. לא ראית, אף פעם זה לא בוצע, כן בוצע. ובכן כך, תוכנית האב תעמוד לרשותך. תוכלי לבוא ולעיין בה. זו תוכנית שיש בה עניין של שמירת זכויות. אני לא מוכן להוציא אותה מחוץ לעירייה. היא משמשת לעבודה של גורמי העירייה שעוסקים בחינוך. התוכנית מדברת על שני דברים. א', חומש, בין שנת 2011 ל-2015, ועשור, בין 2016 ל-2020. זאת התוכנית. היא גם הוצגה פעם בישיבת המועצה.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אז אני רוצה להגיד לך, ויושב כאן היועץ המשפטי,

צבי גוב-ארי: תוכלי להיכנס למשרד שלי,

רונית ארנפרוינד-כהן: תוכנית אב היא לא משהו שאי אפשר לפרסם את זה. מותר, וזה במסגרת -

צבי גוב-ארי: עם כל הכבוד ליועץ המשפטי, יש פה, כתוב זכויות שמורות, ולא מוכן להעביר את זה,

רונית ארנפרוינד-כהן: אסור לפרסם? הרי איזה מין דבר זה?

צבי גוב-ארי: לא. זו תוכנית שמיועדת להפעלה ביבנה. עם כל הכבוד, ויש פה זכויות שמורות שאלה שנרשמו, ולא רוצה שאת הסחורה הזאת תמכרי במקום אחר.

רונית ארנפרוינד-כהן: מצוין. אתה יודע כמה דברים שמורים בדרך כלל ברישום זכויות,

מעמידים לרשותך את החוברת.	ד"ר אהוד ויצמן:
לא, אני לא אשב -	רונית ארנפרוינד-כהן:
תעשי מה שאת רוצה.	ד"ר אהוד ויצמן:
אני רוצה העתק, ואני חושבת שהציבור נכון לו שיקבל העתק.	רונית ארנפרוינד-כהן:
לא תקבלי, תודה. לא תקבלי, הלאה.	צבי גוב-ארי:
ויפורסם.	רונית ארנפרוינד-כהן:
את יודעת למה?	צבי גוב-ארי:
למה?	רונית ארנפרוינד-כהן:
כי את לא בעד החינוך ביבנה. את אחד הגורמים ההרסניים,	צבי גוב-ארי:
אני לא בעד החינוך ביבנה.	רונית ארנפרוינד-כהן:
כי את מחבלת.	צבי גוב-ארי:
מי שחיבל עכשיו ביבנה בחינוך זה אתה.	רונית ארנפרוינד-כהן:

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר